

F. t. beslutn. vedr. pensionskasser m.v.

til pensionskassens bestyrelse er dermed så indirekte, at den reelt ikke eksisterer.

Indflydelsen kan sikres ved at indføre direkte valg, hvortil alle medlemmer af en pensionskasse m.v. kan opstille og stemme. Alle stemmer skal veje ens, ikke efter størrelsen af pensionsopsparingen. Det er det gode princip fra andelsbevægelsen: Efter hoveder, ikke hoveder.

Alle kandidater skal have mulighed for at informere medlemmerne om deres ideer og visioner med pensionskassens investeringer i f.eks. en valgavis, der sendes til alle medlemmer.

For SF vil det være naturligt, hvis i hvert fald større pensionskasser valgte at lade en del af bestyrelsesmedlemmerne vælge regionalt (f.eks. amtsvis).

ad 2

Gennemskuelighed for den enkelte er afgørende for et velfungerende demokrati. Derfor skal alle medlemmer af en pensionskasse have adgang til informationer om pensionskassens virksomhed, både økonomisk og holdningsmæssigt.

ad 3

Der er grænser for, hvor meget materiale der er fornuft i løbende at sende til medlemmerne. Men det er vigtigt, at interesserede medlemmer (og journalister m.fl.) har adgang til et mere fyldestgørende materiale. Da det er forslagsstillernes håb, at fremtidige investeringer ikke tages ud fra kun økonomiske overvejelser, er det naturligt, at der også sikres information på andre områder end det driftsøkonomiske, såsom miljøforhold, arbejdsmiljøforhold og personalepolitik. Et krav herom kunne formaliseres ved at kræve, at pensionskasser kun måtte investere (mere end et bagatelagtigt beløb) i en virksomhed, når der foreligger et miljøregnskab.

ad 4

Et grundlæggende demokratisk princip er, at alle har lige ret til indflydelse. Det princip har aldrig været opfyldt, når det gælder erhvervslivet. Stigningen i pensionskapitalen giver mulighed for at udbrede indflydelse til flere. Men ikke til alle. Mange vil stå udenfor, hvis den hidtidige udvikling fortsætter. Det gælder unge, folk på overførselsindkomst, dem med en løs tilknytning til arbejdsmarkedet, dem på fagområder, hvor der ikke er pensionsordninger, mange selvstændige samt husmødre. Efterhånden vil et stigende antal af pensionisterne være medlem af en pensionskasse, men der vil også være mange – måske $\frac{1}{3}$ – der står uden for. Det er uacceptabelt. Derfor bør der ar-

bejdes hen imod, at alle i den arbejdsdygtige alder har ret og pligt til at være medlem af en pensionskasse, iøvrigt både for at minimere de økonomiske uligheder og for at sikre, at alle kan deltage i demokratiet. Det betyder også, at individuelle ordninger med kapitalpension o.lign. må betragtes som et (frivilligt) supplement til pensionskasseopsparingen.

For alle modtagere af overførselsindkomster skal der indbetales en procentdel af deres indkomst til pensionskassen. Det skal ske på en måde, så deres stilling i forhold til de beskæftigede ikke forringes, hvilket indebærer en statslig medfinansiering. Man kunne dog som et alternativ forestille sig en solidaritetsafgift på al pensionsopsparing. En sådan medfinansiering er dyr, men det er klogere at indføre den nu, og udbygge den i takt med de nye pensionsordninger, end at vente til det bliver endnu dyrere!

Et særligt problem er personer uden egen indtægt, husmødre o.lign., og dermed uden procentgrundlag for indbetalinger.

Valget af pensionskasse bør efter SF's mening tage udgangspunkt i den enkeltes faglige tilhørsforhold. Det er naturligt, at diskutere pensions spørgsmål med sine fagfæller, i sin fagforening og i sit fagblad. Det vil efter SF's overbevisning også give det mest solidariske udgangspunkt, f.eks. over for de arbejdsløse og i forbindelse med udmåling af førtidspension. På det punkt er SF skeptisk over for DSU's model, der indebærer frit valg af pensionskasse. Det risikeres, at snævert markedsøkonomiske hensyn får for fremtrædende en plads, iøvrigt uden sikkerhed for, at det giver et bedre afkast, idet erfaringerne med et helt frit pensionsmarked er, at flytte- og akkvisitionsomkostninger medfører et lavere afkast end det, der kan opnås i f.eks. LD og ATP.

SF's udgangspunkt er, at medlemmernes demokratiske indflydelse skal ske via stemmesedlen og ikke via valget af pensionskasse. SF er dog åben over for nye konstruktioner, så længe de hensyn, der er nævnt i forrige afsnit, tilgodeses.

ad 5

I dag er der ganske skrappe regler, der regulerer pensionskassernes virksomhed. Det er rimeligt, at der tages hensyn til sikkerheden, for at kassen kan honorere sine forpligtelser ved at stille krav til risikospredning, køb af »guldrandede« papirer etc.

Men de særlige lovfastsatte investeringsgrænser (aktieandel på 40 pct. etc.), der er begrundet i ideologiske hensyn til ejendomsrettens forbliven hos de traditionelle kapitalejere, skal fjernes.